

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
પ્રગટાવો હૃદયે પ્રેમના દીવા, આવી દિવાળી!
ને ફરકાવો હોલે રોલેનું સ્થિત, આવી દિવાળી,
ભૂલી વેરઝેર થાવ નિખાલસ, આવી દિવાળી!
આનંદ-ઉત્સાહની કરો રોશની, આવી દિવાળી!

આત્મજ્ઞાનનો દીપ દહેલી દાર - કરો પ્રકાશ...
દિપોત્સવી ના આરોગ્ય - ઐશ્વર્યની શુભેચ્છા સૌને...

દાઈકુ (ભીતર-બહાર પાથરો પ્રકાશ)(વંદના - અભિનંદન)

ચિંતન
અનંદમતઃ પ્રવિશન્તિ ચે અપિદ્યામ્ ઉપાસતે ।
તતો ભૂય ઈવ તમો ય ઉ વિદ્યાયામ્ હતાઃ ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક ઈશ-ઉપનિષદમાંથી લેવામાં આવેલ શ્લોક છે. સાચો જ્ઞાની છે તે કદી પણ કોઈ વાતનો આગ્રહી હોતો નથી. તેને કોઈ તર્ક, દલીલ હોતી નથી, એ ચૂપ જ રહે છે. ભૂલ ભગવાન પણ ઈશ્વર વિશે ચૂપ જ રહ્યા છે ને! પરમ સ્વૈચ્છતા, તથાતા. અહીં જનકરાજ કહે છે કે ચિંતિત ન કિંચિત્ કંઈ પણ હોયું, કંઈ પણ ન હોયું, એવું હવે એ જ નહીં. અહીં જનકરાજ પોતાને નિષ્ક્રિય કહે છે, એનો અર્થ એ નથી કે તેઓ આત્મચુ છે. પણ હવે, જે કાંઈ કરે છે તે તેમના હારા થઈ રહ્યું છે. તેમાં તેમનો કોઈ કે કલામિય રહ્યો નથી. પોતે પોતા તરફથી કોઈ રીતે કિંચિત્ નથી, માત્ર નિમિત્તરૂપ જ છે. આત્માને તો કં જ ક્રિયા કે કર્મ, કર્તવ્ય હોતું નથી. એ જ રીતે આત્માને કોઈ વિષે પણ હોતા નથી. વિશેષ સંકલ્પ, કોલ વગેરે મનને છે. એ જ રીતે હર્ષ કે વિષાદ પણ મન સાથે જોડાયેલા છે.

- સુવિચાર**
- તમારું શરીર તમારું મિત્ર છે અને એનો વહેવાર તમને દુઃખન જેવો લાગતો હોય તો તેનું કારણ એ છે કે તેની સાથે દુઃખાનવટની શરૂઆત તમે જ કરી હશે - ભૂતપ વડોદરા
  - વિષમતાઓ અને અન્યાયોનો કોઈ સંતોષકારક ખુલાસો આપણી પાસે નથી સિવાય કે 'કર્મનો સિદ્ધાંત' - ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતા
  - ઇવરેટ માણસ જ માણસને મદદ કરે છે અને કોઈ પણ માણસને ઈશ્વર મદદ કરે છે તે પણ કોઈને કોઈ માણસ દ્વારા જ કરે છે - સુભાષ પાઠેચ
  - આનંદથી જીવવા માટે પણ એક મિજાજ જોઈએ, પણ જાતજાતની ચીજો પાછળ દોડીને પેલા મસ્ત મિજાજનું આપણે સત્યાનાશ કાઢી નાખ્યું છે - રોહિત શાહ
  - તમારે તમારી જિંદગીની એક દિલ્લકંડક કથા બનાવવી છે, પણ તમે જ્યારે એવી જિંદગી જ નથી ત્યારે તેમાંથી એવી કથા કેવી રીતે બની શકે? - ઓશો
  - ગણતરી કરીને જીવવાથી પણ આખરી ઘડી સુખનું કોઈ આયોજન શક્ય જ નથી - શ્રીધર
  - આજનું ઓપથ : ટંકણાખારને માણસમાં મિક્સ કરી મધમાખીનાં ડંબ ઉપર લગાડવાથી તરત રાહત થાય છે (સંકલન : દીપક વી. આશરા)

બોધકથા
ઓસ્ટ્રેલિયાના હોવર્ડ શહેરમાં એક વાર્ડ ખૂબ મોટી આગ લાગી. આ નગરમાં એક જેલ હતી તે જેલનો પણ દરવાજો સળગી ગયો. જેલના કેદીઓ પણ આગ બુઝાવવા આગળ આવ્યા. ઘણા કેદીઓ જાનના જોખમે નગરના મકાનોમાંથી લોકોના જીવ બચાવ્યા. અંતે ફાયર બ્રિગેડ અને જેલના કેદીઓના સહયોગથી આગ શાંત થઈ. જેલરે કેદીઓ ગણ્યા. તો બધા જ કેદી હાજર જણાયા. જેલરે કેદીઓને ધન્યવાદ આપતા કહ્યું, 'તમે આ અવસરનો લાભ લઈને નાસી છટકાવ્યો હોય પણ તમારામાંથી કોઈ નાસી છૂટ્યું નથી એનો મને આનંદ છે!!' જેલરની આ વાતનો જવાબ આપતા એક બુઝર્ગ કેદીએ નમ્રતાપૂર્વક કહ્યું, જેલરની આ વાતનો જવાબ આપતા એક બુઝર્ગ કેદીએ નમ્રતાપૂર્વક કહ્યું, 'જેલર સાહેબ, અમે જરૂર ભાગી શકીએ તેમ હતા, પરંતુ આપણા રાષ્ટ્રના કાનૂનને અને સરકારી તંત્રને વફાદાર છીએ!! અમે ન્યાયતંત્રના ન્યાયનું ઉલ્લંઘન કરવા જવાય તૈયાર નથી. અમે જાણે-અજાણે ગુનેગાર તો છીએ જ પરંતુ કાનૂન ને બેવફા બનાવવા માગતા નથી.' કેદીના આ વાક્યોની જેલરે ગંભીર નોંધ લીધી. તેણે આ જ શબ્દો પત્રમાં લખી ઓસ્ટ્રેલિયાની સરકારમાં મોકલ્યા. ઓસ્ટ્રેલિયાન સરકારે તેમની કદર કરી આ સૌ કેદીઓને જેલ મુક્ત કરી દીધા. ન્યાયતંત્ર સર્વોપરી છે. રાષ્ટ્રના કાનૂનની વફાદારી રાખનાર રાષ્ટ્ર સદેવ પ્રગતિ કરે છે.

શાસક પક્ષ માટે શરમજનક જીત

મહારાષ્ટ્રનાં પરિમાણો બહાર પડતાંની સાથે એનડીએના સૌથી જૂના ઘટક પક્ષ શિવસેનાએ એના મુખપત્રમાં શાસક પાર્ટીના અહંકાર વિશે નુકતેચીની કરી છે. શિવસેના પ્રમુખ ઉદ્ધવ ઠાકરેએ મહારાષ્ટ્રની પ્રજાએ શાસક પાર્ટીને બોધપાઠ ભણાવી દીધો હોવાની ટકોર કરી છે એટલું જ નહીં, એમણે વિપક્ષને સમુદ્ભવો નેસ્તાનાબૂદ કરવાના કારણ પ્રજાને નથી ગમતા એવો પણ ઉપદેશ આપી દીધો છે. વિપક્ષના નેતાઓને સામ, દામ, ઠંડ, ભેદ નીતિ અપનાવી પોતાના પક્ષમાં ખેંચી લેવા અથવા જેલ ભેગા કરી દેવાથી ઊલટાની જનતા જનાર નહીં સલામતીનો વિપક્ષને જ લાભ મળે છે. એના પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ સ્વરૂપે શરદ પવારના ભત્રીજા અજિત પવારને જંઝી બહુમતીથી મળેલી જીત તથા સતારાની બેઠક પર પક્ષપલટું ભોંસલેને શિવાજીના વંશજ હોવા છતાં મળેલી કારમી હાત ઉપરાંત હાઈકોર્ટમાં નજીક ગણાતાં ગોપીનાથ મુંડેના સુપ્રીમની હારના દાખલા આપી ઉદ્ધવ

ઠાકરેએ શાસક પાર્ટીને મર્યાદામાં રહેવા ચીમકી આપી છે. હરિયાણામાં તો મહારાષ્ટ્ર કરતાં પણ વસમી સ્થિતિ છે. દિલ્લીની સહરખે આવેલા આ રાજ્યમાં ભાજપને ફરી સત્તા સ્થાને આવવા માટે ખાસી મશક્કત કરવી પડી છે. ભાજપ ફક્ત સૌથી મોટા પક્ષ તરીકે ઊપસી શકેલ છે પરંતુ સરકાર રચવા જરૂરી એવી ચોખ્ખી બહુમતીના આંકડા સુધી એ નથી પહોંચી શક્યું. આથી દેવીલાલ પરિવારની ત્રીજી પેઢીના વારસદારે ખુદ પોતાની પારિવારિક પાર્ટીથી અલગ તંત્રીસ્થાનેથી... ચોકો માંડીને સ્થાયેથી જેજેપી પાર્ટી સાથે એની શરતોએ સમાધાન કરવા ભાજપને સહમત થવું પડ્યું છે. શરૂઆતમાં જેજેપીની આકરી શરતોને વશ નહીં થવાનું લક્ષ્ય ધરાવતા શાસક પક્ષને આખરે જેજેપીના શરણે જવું પડ્યું અને એના ૩૧ વર્ષના અધ્યક્ષને નાયબ મુખ્યમંત્રી પદ આપવું પડ્યું. અપક્ષોનો સહકાર લેવાથી સરકાર રચી શકાય એમ હતી પરંતુ અપક્ષ જૂથના અગ્રણી

ગોપાલ કાંડા સામે ક્યારેક ભારતીય જનતા પાર્ટીએ જ ધરણાં કર્યાં હતા. એર હોસ્ટેસને આપઘાત કરવા મજબૂર થવું પડ્યું એમાં ગોપાલકાંડાની ભૂમિકા જગજાહેર હતી અને અદાલતમાં આ કેસ પેનિંગ હોઈ ગોપાલકાંડાને ભલે જામીન મળી ગયા હોય પરંતુ મની પબ્લિક ઈમેજ ખરડાયેલી છે જેથી ઉમા ભારતી જેવાં વરિષ્ઠ નેતાઓ જાહેરમાં અપીલ કરવી પડી. કોંગ્રેસના નેતા સુરજેલાલા પણ આ મુદ્દે ભાજપને એણે ગોપાલકાંડાને તત્કાલીન કોંગ્રેસ મંત્રીમંડળમાંથી રુખસદ અપાવવા કરેલ ધરણાંની યાદ અપાવી હતી. આખરે જેજેપીની શરતોએ જેજેપી સાથે એ શિવસેનાની શરતોએ શિવસેના સાથે સમાધાન ગઈએન હોય પરંતુ ભાજપ બેઉ રાજ્યોમાં સત્તા ટકાવી જરૂર રાખી શક્યું છે, પણ એનો અહેરો પ્રજા સમક્ષ ખુલ્લો પડી જ ગયો છે. બધા દિવસો સરખા નથી હોતા અને બારેમાસ મોટી કરિશ્મા નથી ચાલતી - એની પણ શાસક પક્ષને ખાતરી થઈ ચૂકી છે. આથી ભાજપની દિવાળી સુધરી કે બગડી તે કહેવું અઘરું છે!

સાચો પ્રેમ રાખવાથી ભગવાન નજીક રહે...

જેના પ્રત્યે સાચો પ્રેમ છે તે દૂર હોય પણ સમીપ છે. એનાથી ઊલટું જેના પ્રત્યે જરા પણ માનસિક ખેંચાણ નથી તે નજીકમાં રહેતો હોય છતાં ઘણો દૂર છે. મનનો લગાવ નહિ હોવાથી કોઈ પણ પ્રકારના સંબંધ તેની સાથે જોડાતો નથી.' એવી વ્યક્તિ આંખો સામે હોવા છતાં દૂર છે અને જે વ્યક્તિ પ્રિય છે. તે દૂર રહેતી હોવા છતાં નજીક સામે જ રહેતી હોય છે. આ વાતમાં અનુસંધાનમાં સૂઝી સંતો કહે છે કે, સાચો પ્રેમ રાખવાથી ભગવાન નજીક રહે છે. મન, વાણી, બુદ્ધિ અને શાસ્ત્રથી પરબ્રહ્મ દૂર છે. તેથી જ મહાત્મા આનંદજીએ ગાયું, 'અગમ અગોચર વસ્તુ હૈં રી.' આ વાત એમણે પરબ્રહ્મનો અનુભવ કર્યા પછી

કરી. પણ એ વાત પૂરી તો ન જ કરી શક્યા. જેમ ગૂંચા માણસે ગોળ ખાધો. તેને એ બહુ ભાવ્યો પણ તેનું વર્ણન એ ન કરી શક્યો. વળી આનંદજીએ એમ કહ્યું કે : 'એ પરબ્રહ્મ દૂર છે. તેમાં નાથી પણ જેનામાં અજ્ઞાન છે તેના માટે જ એ દૂર છે.' અજ્ઞાન જેનું ટળી ગયું એના માટે એ નજીકમાં નજીક છે. સૂર્ય આકાશમાં ઉગ્યો, ધરતી ઉપર પ્રકાશ પથરાઈ ગયો ખરો પણ જે બહાર હશે તેને આ પ્રકાશ દેખાશે, રૂમ બંધ કરીને અંદર ભરાઈ રહેનાર ને પ્રકાશ જણાવવાનો નથી. સૂર્યપ્રકાશનો અનુભવ કરવા માટે બહાર આવવું પડે એવી જ રીતે અજ્ઞાનનો પડછેડ હટી જાય તો એ પરબ્રહ્મ જ જણાય છે. અજ્ઞાન એટલે વિસ્મૃતિ એવો અર્થ અહીં કરવો માણસ ભૂલી ગયો છે કે તે શરીર નથી પણ આત્મા છે. એથી તે શરીર તરીકે જ જીવે છે. માટે જ અસ્તિત્વ આત્મા-પરમાત્મા નજીક હોવા છતાં તેમાંથી દૂર રહે છે. શરીરથી જ ભૌતિક સાધનો અને વ્યક્તિઓ સાથે સંબંધ રહે છે. એ જ કારણે પુરુષની પત્ની, બાળકો, માતા-પિતા વ્યાલાં લાગે છે, પણ તેથીયે વહાલું પોતાનું શરીર લાગે છે. મકાન સુંદર બનાવ્યું હતું, સારું ફર્નિચર પણ વસાવ્યું હતું, પણ અચાનક એની આગ લાગી કે ઘરની બહાર કશું લઈ જવાયું નહિ. ફક્ત મકાન માલિક પોતે જ માંડ માંડ બહાર આવી શક્યા. એને પોતાનું સદ્ભાગ્ય ગણ્યું. સંસારની બધી જ ઉપાધિ શરીરની પાછળ છે, છતાં માણસ શરીર નથી પણ આત્મા છે.

'સ્વ' થી સર્વ સુધીની યાત્રાનો મહોત્સવ દિવાળી
દિવાળી ભારતીય સમાજનો સૌથી પૌરાણિક અને સાંસ્કૃતિક તહેવાર છે. કેમ કે ભગવાન રામ એ સમયાના વિદ્વાન બ્રાહ્મણ રાક્ષસ રાવણ પર વિજય મેળવીને, એનો નાશ કરીને આ દિવસે અયોધ્યા પરત ફર્યા હતા. અને સમસ્ત અયોધ્યાએ એ દિવસે આખા શહેરને શણગારીને, ઘેર ઘેર દિવાડાઓ પ્રગટાવીને, ઘરને આંગણે રંગોળી પુરીને, બારણે સાથિયા ચિતરીને શ્રી રામ, સીતા અને લક્ષ્મણનું ભવ્ય અભિવાદન કર્યું હતું. અને એ આખી રાત ફટકડા ફોડીને પોતાનો આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો. આ આખી ઘટના - કથા આપણે સૌ સારી રીતે જાણીએ છીએ. પરંતુ એ સમય હતો આજથી છ સાત હજાર વર્ષ પૂર્વેનો. કે એનાથી યે પૂર્વેનો. ત્યારથી આ મહાઉત્સવ સાંસ્કૃતિક, ધાર્મિક પરંપરા રૂપે પુરા ભારતમાં પ્રસ્થાપિત થઈ ગયો. એક ધાર્મિક પરંપરા બની ગયો. પરંતુ આજનો સમય જુદો છે. શું આજે દિવાળીનો ઉત્સવ ઉજવવો જોઈએ ખરો? ઉજવવો હોય તો કંઈ રીતે ઉજવવો? શા માટે ઉજવવો? એ સમયે અસત્ય પર સત્યનો વિજય થયો હતો. પણ આજે સત્યનો વિજય થાય છે ખરો? એ વખતે નવ દિવસ ચાલેલા રામ રાવણના મહાયુદ્ધમાં શ્રી રામનો વિજય થાય એ માટે સમસ્ત અયોધ્યા અને દેશ વાસીઓએ નવરાત્રી સુધી મા શક્તિની પુજા આરાધના કરી હતી. આજે નવરાત્રી તો થાય છે. પણ સત્યના વિજય માટે નહીં 'સ્વ'ના વિજય માટે, સ્વની 'આંખો સે આંસુઓ કી જુદાઈ કર દો દિલ સે ગમો કી બિદાઈ કર દો...અગર દિલ ના લગે તો આ જાઓ મેરે ઘર ઓર...મેરે ઘર કી સફાઈ કર દો...! ઓર યાદ રહે યહ ઓકર સિક દિવાલી તક હી હેં'! ...માળીયા સાફ કરવા યાદલા શુરવીરોના આર્તનાટથી વોટસએપ અને ફેસબુકની દીવાલો હજુ પણ ધુણતી હશે...!! બિલ્ડરો પણ સમજદાર અને જંબુયા છે એટલે તો હવે ફ્લેટમાં માળિયા નથી બનાવતા 'જેવા દિવાળીની સાફસફાઈમાં બધાડા પુરુષવર્ગને ખમવી પડતી તકલીફોની ચિતાર અને ચિત્કાર કરતા અહા ફની મેસેજો તમે આ લેખ વાંચતા હશો ત્યાં સુધીમાં વાસી થઈ ચુક્યા હશે. મોટી સાહેબે ભલે ને 'સ્વચ્છ ભારત' નું સ્વોગન-મિશન આપ્યું હોય પણ પુરાણોની રીતે તો દિવાળી પર થતી આ સાફ-સફાઈ પૌરાણિક 'સ્વચ્છતા અભિયાન' જ છે...! ખેર, મને કે ક-મને પણ માળીયા સાફ કરાવનાર...પુ-ઝાળા પાડનાર કે પછી બારી-બારણા ઘસી ઘસીને સાફ કરનાર પુરુષવર્ગ સહીતના વિશ્વના અને વિશ્વની માલીયા ખાસ કરીને ભારત -હિન્દુસ્તાનના લોકો આ લેખ તમારા હાથમાં આવે ત્યાં સુધીમાં દિવાળી ભોલે તો દીપાવલીના શુભ તહેવારની ઉજવણીમાં ગૂંચાઈ ગયા હશે. રંગોળી - ફટકડા - મીઠાઈ - દીવા ઓર નાં જાને ક્યાં ક્યાં...!

તહેવારોની પણ એક અલગ જ મજા છે, એનો એક અલગ જ આનંદ, એક અલગ જ ઉત્સાહ હોય છે અને એમાયે જો એ તહેવાર ભારત જેવા ઉત્સવપ્રિય - તહેવારપ્રિય દેશમાં ઉજવાતો હોય તો પછી આનંદ-ઉત્સાહનો અતિરેક થવાનો થવાનો ને થવાનો જ. એમાયે આ તો તહેવારોમાં ઉત્તમ એવો દિવાળીનો તહેવાર. હિન્દુઓનો મહા-ઉત્સવ કે જેને બધા જ ભારતીયો એટલા જ ઉત્સાહથી ઉજવે છે...ખાલી ભારત જ શુક્રામ હવે તો ટૂંપના વ્હાઈટ હાઉસ અને જગતમાં જ્યાં જ્યાં ભારતીયો છે ત્યાં ત્યાં દિવાળી સેલીબ્રેટ થાય જ છે, અને માત્ર દિવાળી જ શું કામ? દિવાળી પહેલા વાઘબારસથી ધનતેરસ અને દિવાળી પછી સર્વનું કલ્યાણ થાય એવી મનોકામના પ્રગટ કરવાના રૂડા અવસર એવો નવા વર્ષનો

'સ્વ' થી સર્વ સુધીની યાત્રાનો મહોત્સવ : દિવાળી

ઓળખ માટે, ભક્તિ ઓછી અને ફેશન વધારે જોવા મળે છે. આજે દિવાળીનો આખો ઉદ્દેશ જ બદલાઈ ગયેલો જોવા મળે છે. આ સંસારની રચના ઈશ્વરે એક મહાન ઉદ્દેશથી કરી છે. પૃથ્વી પર જીવનું પ્રાગટ્ય એ જોતેલી વૈજ્ઞાનિક ઘટના છે એટલી જ ધાર્મિક ઘટના પણ છે. કેમ કે એની સાથે સમાજની આસ્થા જોડાયેલી છે. સત્યગુણમાંથી છેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદલાઈ. આપણે વિચારોમાં તો આસ્થા રાખીએ છીએ, મંદિરોમાં જઈએ છીએ, પરંતુ આચરણમાં આ બધું ઉતારીએ છીએ ખરો? આપણી વાણી અને વર્તનનો જો એક્સ-રે કાઢવામાં આવે તો એમાં રહેલી વિસંવાદિતાનો ખ્યાલ આવે. આપણે રામ-સીતાની પુજા કરીએ છીએ, પરંતુ આપણી અંદર બેઠેલા અનેક પ્રકારના વિજરો અનેક કળિયુગ સુધી આપણે આવી ગયા પણ આપણી આસ્થાનું સ્વરૂપ નથી બદલાયું. પરંપરા નથી બદ